

РЕШЕНИЕ

№ 5577

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10999** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците.

А. Н. – гражданин на Б. Ф. е оспорил издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 4928/30.09.2025 г., с което на чужденеца е отказана международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и: поддържа жалбата, съдържаща искане за отмяна на решението, като цяло; не ангажира доказателства. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваното решение, като се счита, че бежанската история сочи на хипотезите, по смисъла на чл. 8 и чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 ЗУБ.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за липса на основания за отмяна на решението. Представя актуална справка за страната на произход, от 28.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази писмените доказателства и доводите на жалбоподателя, приема следното.

А. Н. – гражданин на Б. Ф. подал молба за закрила на 15.07.2025 г. Установено е от представения национален паспорт да е [дата на раждане] в държавата Кот д'И., мюсюлманин, неженен. Заявил е по време на интервюто, проведено на 18.07.2025 г., че: напуснал Б. Ф. на 09.06.2025 г. с издадена от Турция виза и се установил в [населено място]; там се снабдил с виза, издадена от Италия и на 29.06.2025 г. с влак направил опит да влезе на територията на Р. Б., ни при граничната проверка било установено, че визата представлява неистински документ; през 2018 г. в Б. Ф. започнали терористични действия от туарегите, от С., като при нападение била убита съпругата му, за която се считал женен по традиционните обичаи, и шестгодишното им дете; има

четири деца от четири жени, като две от жените са понастоящем в Кот д'И., а една е в Б. Ф.; по това време той работел в Кот д'И., като шофьор, но терористичната дейност се разраснала и започнали да стрелят по шофьорите; в Б. Ф. не можел да се укрие. Заявил още, че: напускайки страната си искал да се установи в европейска държава и ако не бил задържан в РБ щял да отиде в Германия, където живее негов брат; в Б. Ф. не е имал проблеми с властите, по каквито и да е причини и не е извършвал политическа дейност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата, против Решение № 4928/30.09.2025 г. на председателя на ДАБ е процесуално допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

За да отхвърли молбата за закрила административният орган е анализирал подробно твърденията на чужденеца, съставляващи т. нар. „бежанска история“, като е направил обобщаващи изводи за липса на предпоставки за предоставяне, както статут на бежанец, така и на хуманитарен статут. Приел е, че в хода на производството не са установени факти, които да обуславят необходимост от предоставяне на закрила, тъй като А. Н. не е посочил причини, които да обосновават страх от преследване, а твърденията му, касаещи четирите му жени и деца са противоречиви, и недоказани. Тези изводи са направени и с позоваване (цитиране) на данни от приложената официална справка за положението в Б. Ф., от 08.08.2025 г. В същата се признава, че: през м. 05.2025 г. свързана с Ал К. Група за подкрепа на Исляма (J.) извършила мащабни атаки в градовете Д. и Д., като са убити „най-малко 200 войници и цивилни“; освен J. основаната терористична групировка там е и IS S., известна преди това като Ислямска държава в Голяма С.; тези групировки имат влияние сред местното население и се представят като защитници срещу силите на държавата; контролът на J. в определени райони се характеризира със събиране на данъци, затваряне на училища, ограничения при гласуване и отвлечения на местни представители на официалната власт, атаки срещу военните сили, милиции и цивилно население. Представената допълнително от ответника справка от 28.11.2025 г. потвърждава горните данни, като добавя информация, че: „след относителни затишие в началото на юни джихадистките атаки се увеличили, като на 28.07.2025 г. J. атакували военна база в [населено място], като са убити около 50 войници; нападенията и над други обекти показват нарастващи териториални претенции на групировката“.

Решението е правилно.

Според чл. 8, ал. 1 ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който се намира се извън държавата си по произход, която е напуснал, понеже основателно се страхува от преследване, поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Макар нормите на ал. 2 и на ал. 3 от чл. 8 да дават възможност за по – широко тълкуване на понятието „преследване“, по смисъла на ал. 5, то (преследването) следва да бъде на основата на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Жалбоподателят не твърди да е бил пряк обект на преследване и/или насилие от официалните власти или от друга, недържавна структура.

Предоставянето на хуманитарен статут от друга страна е предпоставено (чл. 9, ал. 1 ЗУБ) от наличие на принуда върху чужденеца да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Алинея втора на чл. 9 уточнява, че

тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Текстът на чл. 9, ал. 1 ЗУБ е идентичен с този на [чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО, „относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила”](#). Чл. 15 (букви „а”, „б”, „в”) [определя, кои посегателства следва да се считат за тежки](#). Нормите на чл. 4, § 1 и § 2 пък определят начините за оценяване на фактите и обстоятелствата, изложени в молбите за международна закрила. Дадена е възможност на Държавата да прецени, че задължение на молителя е да обоснове своята молба, а компетентният орган следва да оцени, в сътрудничество с молителя, елементите, свързани с молбата му: информацията на молителя и всички документи, с които разполага за своята възраст, минало, включително и на свързаните с него роднини, за своята самоличност, за своето или своите гражданство/а, за страната или страните, както и за мястото или местата на предишно пребиваване, предходните му молби за убежище, за маршрут на пътуване, документи за самоличност и за пътуване, както и причините за молбата за международна закрила. Начинът на оценяване на фактите и на предоставените доказателства е регламентиран в § 3 на чл. 4. Съдът приема, че ответникът, предвид липсата на достоверни твърдения за преследване обосновано е преценил да отхвърли молбата за закрила. Така, относно А. Н. не може да бъде прието, че: съществува реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ и по смисъла на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО. С Решение от 30.01.2014 г. на СЕС, по дело С-285/12 е дадено тълкуване на [член 15, б. „в” от Директива 2004/83](#), вр. член 2, б. „д” от същата, предполагащо по-свободно приложение и позоваване на понятието „въоръжен конфликт”. Ответникът, в контекста и на т. 2 от диспозитива на решението на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-901/19 е изложил убедителни и аргументирани мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички, релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила.

Бежанската история и заявените от молителя мотиви да напусне Б. Ф. (желание да се установи в страна от 3. Европа, при своя брат във ФРГ) дават основание да бъде прието, че той е „мигрант“ – лице, което е напуснало страната си на произход по причини, различни от тези, изброени в дефиницията за „бежанец“, в контекста на Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

Съдът приема, че Решение № 4928/30.09.2025 г. е постановено в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби, след съобразяване с установените в ЗУБ процесуални правила. Не са налице твърденията от оспорващия пороци на същото.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 90 ЗУБ, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от А. Н. – гражданин на Б. Ф., против издаденото от председателя на Държавна агенция за бежанците при МС РЕШЕНИЕ № 4928/30.09.2025 г., с което на чужденеца е отказана международна закрила.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от

съобщаването.

СЪДИЯ: